

**Отчетен доклад
на Управителния съвет на БСА
за периода април 2003 - април 2006 г.**

изнесен от проф. Пепка Бояджиева

Съдържание

1. Предизвикателства пред нашата социология и социологическата ни общност

- 1.1. За възможностите на социологията да произвежда обществено релевантно и обективно валидно познание
 - 1.1.1. Трудният път от идеологическа пристрастност към социална ангажираност
 - 1.1.2. Професионалната социализация – към институционален и академичен плурализъм
 - 1.1.3. Социологическата общност - диференциация вместо количество
- 1.2. За обществените възможности за използване на социологическото знание
 - 1.2.1. Социалното доверие в социологията
 - 1.2.2. “Разумното посредничество” между социолозите и потребителите на социологически знания

2. БСА между два конгреса

- 2.1. Какво направихме?
 - 2.1.1. Проекти на БСА
 - 2.1.2. Публикации
 - 2.1.3. Съвместни инициативи с други институти и организации
 - 2.1.4. БСА и студентите
 - 2.1.5. Организационно състояние на БСА
- 2.1. Къде не успяхме и накъде да продължим?

3. За БСА като лична и колективна отговорност

1. Предизвикателства пред нашата социология и социологическата ни общност

Главните предизвикателства пред нашата социология и социологическа общност през последните няколко години произтичат от три основни кръга от проблеми:

- 1) възможностите на социологията като наука да произвежда социално релевантно и обективно валидно познание;
- 2) способността на социолозите и на общността като цяло за видимо и авторитетно публично присъствие и
- 3) възможностите на обществото и на социалните институции да използват социологическото познание.

1.1. За възможностите на социологията да произвежда обществено релевантно и обективно валидно познание

1.1.1. Трудният път от идеологическа пристрастност към социална ангажираност

В началото на прехода необходимостта да се преодолее дългата “традиция” на идеологическа обвързаност и подчиненост на социологията бе общосподелена и изглеждаше сякаш лесно постижима. Нека си припомним, че още на първите конгреси на БСА след 1989 година бе направена критична равносметка и бе формулиран изводът, че основният порок на социологическите изследвания, правени до този момент, е тяхната апологетичност (Митев, 1995: 120). Много скоро обаче стана ясно, че деидеологизацията на социологията не само че не е бързо постижима цел, но и по принцип постижимостта ѝ е проблематична. Динамиката на българската посттоталитарна действителност потвърди тезата на Питър

Бъргър, че социологията може да бъде “инструмент за агитация и пропаганда” (Berger, 2002: 29; Cole, 2001) не само в тоталитарните общества. Твърде живите спомени от всеобхватния идеологически контрол върху социалните науки, както и публичните скандали по повод някои предизборни прогнози продължават да подхранват, от една страна, съмненията на широката общественост в партийно “слугуване” на част от социолозите, а – от друга – собствения ни страх като учени, че ще попаднем под идеологически контрол, ако се занимаваме с актуални социални проблеми. Очевидно водени и от този страх, някои от нас предпочетоха много “по-свободните от ценности” теоретични проблеми и широкомащабни изследвания. Така често полето на “горещите” обществени въпроси остава открито и в него се настаняват учени, говорещи от името на социологията, без да бъдат социолози и без необходимата компетентност.

На основата на опита на нашата социология определено може да се твърди, че в условията на радикални социални промени се възраждат, преоткриват и преформулират класически въпроси на социологията като наука. По-конкретно въпроси като: Как е възможно социологията да не е партийно и идеологически обвързана и същевременно да проявява чувствителност към големите обществени проблеми? Има ли дилема между гражданската ангажираност и поведение, основано на професионална експертност, от една страна, и дезангажираност и отдаденост на строгата наука, от друга? Трябва ли социолозите да се въвличат в публичните дебати на базата на професионалното си знание, или следва да се оттеглят от публичността и да останат при професионалното си знание? Каква е отговорността на социолозите за начина, по който се използва социологическото знание?

1.1.2. Професионалната социализация –

към институционален и академичен плурализъм

Добре известно е, че преходът от тоталитарно към демократично общество и пазарна икономика се оказва не еднолинейно адаптиране на готови външни институционални модели и нормативни регулативи, а безпрецедентна, сложна и многомерна трансформация, пораждаща непредвидими социални рискове и противоречия. Това създаде острата необходимост от поставянето по нов начин на традиционни социологически проблеми, от преосмислянето на класически социологически категории, от разработване на нови понятия и теоретични модели. Илюзия е да се мисли, че подобни научни предизвикателства могат да намерят лесен и бърз отговор. Очевидно е също, че въпреки наличието на колеги със значими научни постижения и отстояващи високи професионални критерии, мащабността на предизвикателствата не може да бъде посрещната чрез индивидуални усилия. Тя изисква качествено нов тип професионален живот - изграждане на общностно професионално пространство на основата на действителен плурализъм (както институционален, така и парадигмален), на публично научно общуване и критика, на формиране на споделени стандарти за професионализъм. Всичко това придава ключово значение на въпроса за социализацията и образованието на новите поколения социолози.

Зигмунт Бауман посочва, че признаването на много и различни пътища, а също и на много и различни философии, на висше образование е условие *sine qua non*, за да може една университетска система да отговори на постмодерните предизвикателства (Bauman, 1997: 25). С други думи – важно е не толкова количественото разрастване само по себе си, а качествено многообразието, което то генерира.

Ние смятаме, че обучението по социология се намира в решаваща фаза от своето развитие. Налице е значително за нашите условия институционално разрастване на възможностите за придобиване на социологическо образование - днес програми по социология се предлагат в 6 университета (СУ “Св. Климент Охридски”, ПУ “Паисий Хилендарски”, ЮЗУ “Неофит Рилски”, УНСС, ВТУ “Св. Св. Кирил и Методий” и НБУ). Първоначалните амбиции това разрастване да бъде съпроводено с разгръщане на разнообразни социологически ориентации и профили на подготовка обаче се затруднява както от действащи нормативни уредби, така и от недостатъчни институционални и личностни ресурси. С увереност обаче може да се предположи, че ще имат бъдеще и ще могат да бъдат конкурентноспособни само онези програми по социология, които следват индивидуални стратегии на развитие на основата на позитивно дефинирани собствени цели и чрез целенасочено търсене и успешно реализирани иновации.

1.1.3. Социологическата общност - диференциация вместо количество

В съдържателно отношение като особено важен проблем пред нашата социологическа общност се открие проблемът за нейната идентичност и граници. Поради различни причини, които тук не може да коментираме, днес широката общественост у нас припознава като социологически и изследвания и колеги, които имат малко общо със социологията. В медиите често се стига до парадоксалната ситуация етикетът “социолог” с голяма лекота да се слага на всеки, който борави с проценти и представя някакви данни. Така нашата общност придобива публичния образ на аморфно образувание с размити граници и неясни професионални критерии. Проблемът за границите на социологическата общност е важен преди всичко, поради неговата свързаност с проблема за професионалните

станданти и академични ценности. Определянето като социологически на различни социални изследвания и съответно като социолози – на учени от близки социални науки, размива професионалните критерии в областта и същевременно позволява неуспехите – а и успехите - на друг тип изследователски практики да бъдат приписвани на социологията като наука. От тази гледна точка регулацията на отношенията в социологическата ни общност и вътрешната ѝ диференциация изглеждат на зрели и полезни.

Един друг фактор, който силно въздейства върху статуса на социолозите и тяхната способност да произвеждат социално-релевантно знание, е утвърдената система на академично израстване и професионално оценяване. От една страна, ние се нуждаем от политика, която да стимулира публикуването във високо престижни международни списания и придържането към най-високи научни критерии. У нас все още няма официално лансирана и призната класификация на социологическите списания и – както е добре известно – придобиването на академични звания е възможно дори и без една публикации в чуждестранно списание. От друга страна, важно е да се намерят механизми, които да отчитат и да стимулират ангажираността на социолозите с актуалните обществени проблеми и социална практика.

1.2. За обществените възможности за използване на социологическото знание

Публичната видимост и преди всичко обществената полезност и ефективност на социологическото знание са пряко зависими от социалния контекст на тяхното производство и употреба. Тук ще открием само два фактора, от които зависи начинът на обществена употреба на социологическите знания.

1.2.1. Социалното доверие в социологията

Ние споделяме убеждението, че още не сме успели да преодолеем амбивалентното отношение към социологията от първите години след 1989 година, породено от представата за идеологическата обремененост на социалните науки. Основната причина за това е фактът, че социологията продължава да получава своята публична видимост главно чрез изследванията на общественото мнение и още по-точно – чрез изследванията на електоралните нагласи. Отъждествяването на социологията с демоскопските изследвания ограничава познавателните ѝ възможности до регистрирането на общественото мнение и свежда нейната научна стойност до това дали са познати или не резултатите от поредните парламентарни избори. В условията на радикални промени, съпътствани от социални кризи, общественото мнение е твърде динамично и трудно уловимо. Това несъмнено се отразява върху точността на социологическите прогнози. Но ние си даваме сметка, че имиджът на социологията пострада преди всичко поради появата на публично лансирани подозрения, че вместо да изследват общественото мнение, социолозите съзнателно го манипулират поради политическа обвързаност или меркантилни интереси. Няма съмнение, че бързо експанзиращият пазар на социологическа информация ще си изработи собствени механизми на регулация, които да изтласкат “социологията менте”. Смятаме обаче, че трябва да бъдат обект на специално внимание реакциите на социологическата ни общност при публични скандали особено сега, когато вече имаме приет Етичен кодекс и действаща Комисия по етика.

1.2.2. “Разумното посредничество” между социолозите и потребителите на социологически знания

За нас като социолози е ясно, че начинът на социално присъствие на социологията днес е пряко детерминиран от структурно-институционалните характеристики на обществото, от характера на властовите структури в него, от моделите на функциониране на социалните институции, от зрелостта на гражданското общество. Посттоталитарното общество се оказва едновременно и шанс, и ограничение пред социологията – шанс, защото публичните субекти изпитват потребност от социологически знания, ограничение – защото непроменените и труднопроменящи се структурни и институционални условия не предразполагат, “съпротивляват се” или просто нямат капацитет да използват социологическото познание.

От казаното можем да направим два важни извода за дейността си като общност:

А) Обществените възможности за използване на социологически знания в никакъв случай не са нещо външно спрямо собственото развитие на социологията, своеобразен ресурс за самооневиняването ѝ в случай на обществената ѝ неупотреба или погрешна употреба. Сами по себе си тези условия са социално конструирани и - което е по-важно – в тяхното конструирание съществена роля има и самата социология, което означава и ние като социолози;.

Б) Ако ние искаме нашите резултати да имат обществено приложение и социално значим ефект, то следва да възприемем като част от своите професионални отговорности формирането на социологическа култура у различните социални групи, особено у онези, които, бидейки посредници между социологията и обществото, реално се оказват и нейни интерпретатори. Като групи с особена власт над обществената

легитимация на социологическите знания се открояват журналистите и политиците, защото начините, по които те интерпретират и използват социологическите изследвания, оказват съществено въздействие върху отношението и разбирането за социологията на другите професионални групи.

2. БСА между два конгреса

2.1. Какво направихме?

Изхождайки от споделеното разбиране за предизвикателствата пред нашата наука и социологическата ни общност и отчитайки резолюцията на X конгрес на БСА, Управителният съвет организира своята дейност в **три основни насоки:**

- Разгръщане на общностния живот на БСА чрез инициране на нови инициативи и създаване на организационни условия за по-интензивни колегиални дискусии и обмен на информация;
- Разработване и утвърждаване на вътрешни механизми за регулация на отношенията в общността и между нея и заинтересовани обществени институции и организации;
- “Отваряне” на БСА към най-младото поколение социолози.

С цел реализиране на конкретни инициативи в очертаните насоки УС с активното участие на редица колеги разработи няколко проекта, за които успя да получи финансова подкрепа от институции като МСА, Институт “Отворено общество”, МОН.

2.1.1. Проекти на БСА:

А) Разработване на *Етичен кодекс на БСА*

Комисия за разработване на проекта: Кольо Коев, Иван Чалъков,
Светла Колева

Б) Проект *Политики и практики на “разумно посредничество”: социална ефективност и публична видимост на социологическите изследвания* (с подкрепата на Институт “Отворено общество” – София):

- Дискусия *Гражданска ангажираност и академични ценности
на социологията в глобализиращия се свят*, 1 декември 2004 г.;
- Среща-дебат *Журналисти и социолози - “вечните набедени”
или как да си бъдем взаимно полезни*, 28 февруари 2005 г.
- Среща-дебат *Социология и политика: разумното
посредничество*, 25 юли 2005 г.

Колектив: Майя Грекова, Светла Колева, Иво Христов,
Михаил Мирчев, Светослав Славов

В) Проект до Международната социологическа асоциация:

- Втори международен семинар на социолозите от Балканските
страни: *Economic Culture of the Balkan Societies in the Contemporary
World*, 18-20 юни, 2004 г.;

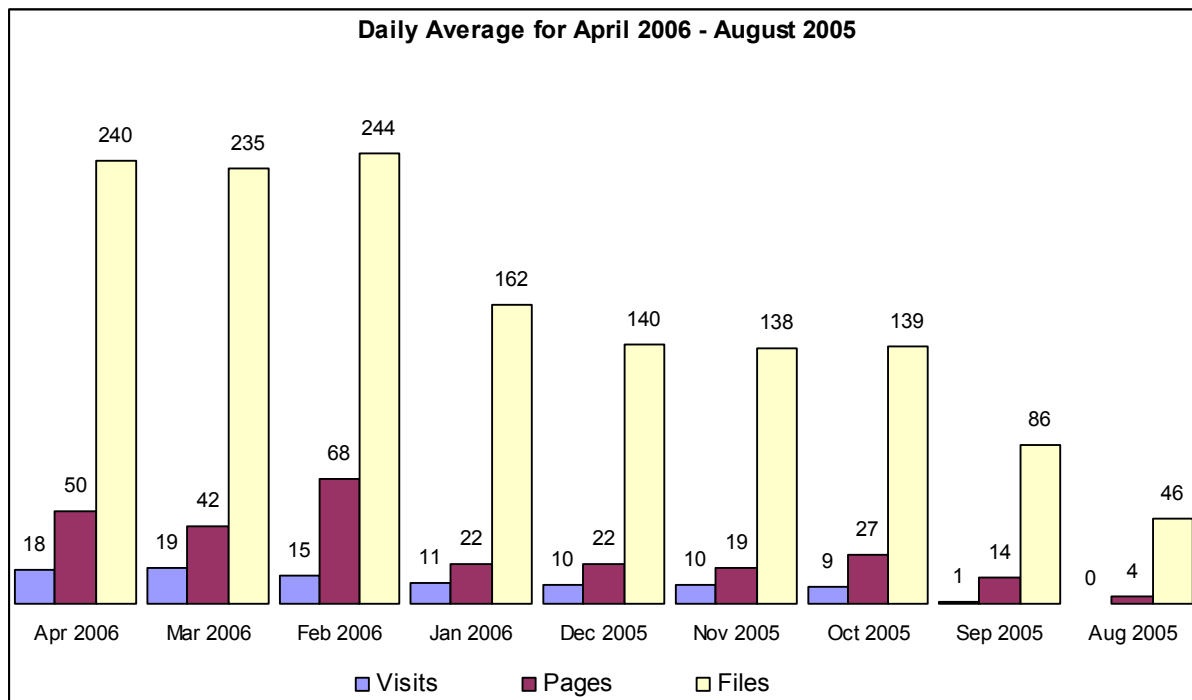
- Изграждане на *Интернет-страницата на БСА:*

www.bsa-bg.org

Колектив: Таня Чавдарова, Тодор Галев, Диана Ненкова

Създаването на интернет-страницата на БСА съдейства както за
своевременното информиране на нашите колеги за различни инициативи

на БСА и на МСА, така и за по-голямата обществена видимост на асоциацията ни. Представените по-долу графики дават ясна представа за ефективността от функционирането на сайта на БСА и нарастващия интерес към него от колеги от различни страни.

Visits occur when some remote site makes a request for a *page* on your server for the first time or the length of time since the last request is greater than 30 minutes.

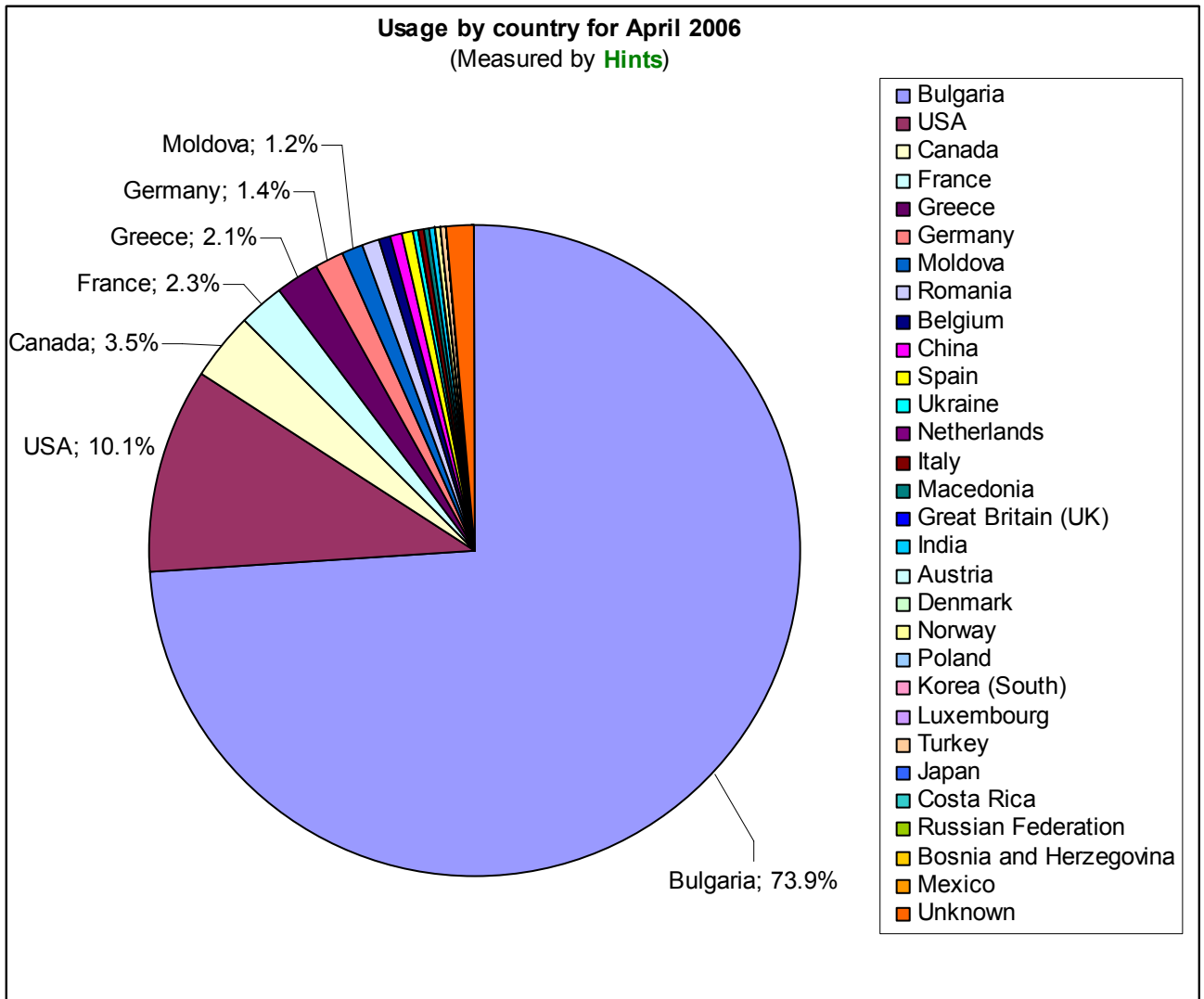
Pages are those URLs that would be considered the actual page being requested.

Files represent the total number of requests that actually resulted in something being sent back to the user.

Top 11 Countries by Usage for August 2005 - April 2006
(Measured by **Hints**)

	Aug 2005	Sep 2005	Oct 2005	Nov 2005	Dec 2005	Jan 2006	Feb 2006	Mar 2006	Apr 2006
Bulgaria	99.7%	99.3%	93.0%	76.7%	79.6%	79.6%	71.3%	67.3%	73.9%
United States	0.3%	0.1%	3.4%	7.7%	10.1%	11.0%	13.2%	14.4%	10.1%
Canada						1.2%	4.3%	4.0%	3.5%
France							2.8%	1.8%	2.3%
Greece									2.1%
Germany				3.8%	4.2%	1.4%	1.5%	2.1%	1.4%
Moldova								1.5%	1.2%
Belgium			1.0%					1.2%	
Romania								1.1%	
Russian Federation				5.7%		1.0%			
Netherlands		0.6%							
Other & unknown			2.6%	6.0%	6.1%	5.8%	6.8%	6.4%	5.4%
TOTAL	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

Hits represent the total number of requests made to the server during the given time period (month, day, hour etc.).

Hits represent the total number of requests made to the server during the given time period (month, day, hour etc.).

Г) *The Sociological Worlds of Peter Berger* - проект, финансиран от Институт “Отворено общество”, 22-26 май 2004.

Кратко работно посещение в София на проф. Питър Бъргър, в рамките на което бяха организирани:

- работна среща на тема “Социологическите светове на Питър Бъргър”;

- среща с докторанти по социология;

- връчване на проф. Бъргър на “доктор хонорис кауза” на СУ “Св. Климент Охридски” и почетния знак с лента на Института по социология..

Колектив: Георги Димитров, Диана Ненкова

Д) *Проект за сесия на XVI конгрес на Международната социологическа асоциация*

В резултат на представения проект съвместно с президентите на Полската и Хърватската социологически асоциации в програмата на конгреса бе включена сесията:

Central Europe: New Comers or New Periphery

Bulgarian Sociological Association, Croatian Sociological Association and Polish Sociological Association

Location: Durban Exhibition Centre, DEC, Room H2 West

Wednesday, 26 July 2006, 13:30-15:30

Thursday, 27 July 2006, 13:30-15:30

За съжаление БСА не е в състояние да изпрати официална делегация на предстоящия конгрес на МСА и разчитаме на индивидуалното участие на наши колеги. Една от тях е Светла Стоева, която спечели награда като млад социолог в организирания от МСА конкурс.

2. 1.2. Публикации:

- *Гражданска ангажираност и академични ценности на социологията в глобализацията се свят* (Дискусия, проведена на 1 декември 2004 г. в Информационния център на ЕС). Информация за дискусията от Светла Колева в: *Социологически проблеми*, бр. 3-4, 2004: 397-400.

- *Журналистика и социологическа публичност* (Дискусия, проведена на 28 февруари 2005 г. в “Червената къща”). В: *Социологически проблеми*, бр. 1-2, 2005: 75-104.

- *Социологията: за една разумна и отговорна политика* (Дискусия, проведена на 25 юли 2005 г. в “Червената къща”). В: *Социологически проблеми*, бр. 3-4, 2005: 70-103.

- Извънреден брой на сп. “Социологически проблеми” на английски език с доклади от международния семинар *Economic Culture of the Balkan Societies in the Contemporary World*.

- Извънреден брой на сп. “Социологически проблеми” *Trajectories of Contemporary Sociology in Bulgaria* във връзка с предстоящия конгрес на МСА.

2.1.3. Съвместни инициативи с други институти и организации

- Честване на проф. Живко Ошавков, съвместно с Института по социология, 4 юли 2003.

- Кръгла маса “Местните избори: резултати и интерпретации”, съвместно с Центъра за изследване на демокрацията, ноември 2003.

- Възпоменателна сесия и научна конференция, посветени на 60-ата годишнина от гибелта на Иван Хаджийски, съвместно с Института по социология, октомври 2004.

- Седми четения за млади социолози на името на проф. Живко Ошавков, съвместно с Института по социология, май 2005.

- Посещение и лекция на проф. Виктор Азаря (президент на Израелското социологическо дружество), съвместно с Центъра за академични изследвания, декември 2005.

- **Предстои: *Общества в развитие: малките общества и регионалната интеграция*** - международна франкофонска конференция в партньорство с Университетската франкофонска агенция, Френския културен институт, Институт по социология, СУ “Св. Климент Охридски”, ПУ “Паисий Хилендарски”, Международната асоциация на френски говорещите социолози, май 2006.

2.1.4. БСА и студентите

А) Студентски конференции:

- *ESSA (European Sociology Students' Association) Winter School*
(Bulgaria, Blagoevgrad, 15-20 March 2004)

Организатори: Асоциация на студентите по социология към СУ “Св. Климент Охридски”, Студентски социологически клуб “Парадокс” – ПУ “Паисий Хилендарски”, Клуб на социолога към ЮЗУ “Неофит Рилски”

Участници: 50 студенти от 8 страни (Словения, Хърватска, Сърбия и Черна гора, Македония, България, Румъния, Молдова и Литва)

- *Трансформационни процеси и предизвикателствата пред социологията в края на XX и началото на XXI век* – студентска конференция на Клубовете на социолога към ЮЗУ и УНСС; домакин – Клубът на социолога към Правно-историческия факултет на ЮЗУ “Неофит Рилски”, Благоевград; септември 2003 г.

- *Евроинтеграцията през погледа на един млад социолог* – студентска конференция на Клубовете на социолога към ЮЗУ и УНСС; домакин – Клубът на социолога в УНСС; май 2004 г.

- *Икономика и социология* – трета съвместна студентска конференция на УНСС и ЮЗУ “Неофит Рилски”; април 2005 г.

Б) Студентски клубове:

- Към СУ “Св. Климент Охридски” – колективен член на БСА с уредено членство съгласно Устава.

- Към ПУ “Паисий Хилендарски” – колективен член на БСА с уредено членство съгласно Устава.

- Към ЮЗУ “Неофит Рилски”, Благоевград - колективен член на БСА с уредено членство съгласно Устава.

- Към НБУ - колективен член на БСА с неуредено членство

- В процес на уреждане е членството в БСА на клубове от ВТУ “Св. Св. Кирил и Методий” и УНСС.

За активната работа на БСА със студентите основната заслуга е на члена на УС Мария Серафимова.

2.1.5. Организационно състояние на БСА

БСА е редовен и активен член на МСА.

През отчетния период организационният живот на Асоциацията бе интензивен и съобразен с устава.

А) Общи събрания

11 май 2004 г.

- Обсъждане на *Етичен кодекс на БСА*;
- Учредяване на *Наградата на БСА за млад социолог*.

7 декември 2005 г.

- Приемане на *Правилник за приложение на Етичния кодекс на БСА* и избор на *Комисия по етика*;
- Академична лекция на проф. Виктор Азаря, президент на Израелското социологическо дружество, на тема *Академично качество и социална релевантност: поглед върху развитието на израелската социология*;
- Обявяване на резултатите от конкурса за *Наградата на БСА за млад социолог*. В конкурса бяха представени 13 социологически разработки, които бяха оценени от комисия в състав: Галин Горнев, Петя Кабакчиева, Мария Серафимова и Деян Деянов на основата на писмени анонимни рецензии на всяка от разработките.

Б) Нови организационни инициативи

Управителният съвет смята, че за развитието на БСА като общност и за поддържането на колегиални взаимоотношения между представителите на различни институции и поколения са особено полезни две инициативи,

които стартираха през отчетния период: организирането на Бала на социолога (първият на 11 май 2004 г.) и учредяването на Наградата за млад социолог.

В) Организационни звена

УС отчита, че като цяло организационните звена на Асоциацията не са достатъчно жизнени и ефективни. Положителен факт е създаването и дейността на студентските клубове. Местни социологически клубове обаче практически не функционират. Що се отнася до изследователските комитети, то – въпреки тяхната пререгистрация през 2000-2001 г. – реално функциониращи продължиха да бъдат само няколко. Има инициатива за възстановяване на ИК по социология на спорта.

Тук представяме основните инициативи на най-активно работещите изследователски комитети:

ИК по аграрна социология и социология на селото

- Конференция *Едно общо европейско село? Промени и приемственост, диверсификация и кохезия в разширена Европа*, 7 юни 2005 г., съвместно със секция “Общности и социална стратификация” при Института по социология и Дружеството по социология на селото;

- Годишна конференция по проблемите на българското село на тема *Село и туризъм*, 20 юни 2006.

ИК по етносоциология

- Кръгла маса *Глобализация, евроинтеграция и устойчиво регионално развитие*, 28 май 2003 г.

- Втора теоретична конференция *Глобализация, евроинтеграция и устойчиво развитие*, 14 декември 2004 г.

- Електронно списание *Балкани’21*.

ИК “Урбаносоциология”

- Българо-френски колоквиум *Градове и неравенства: локални и глобални измерения*, 24-25 октомври 2003 г. София;
- Публично обсъждане на *Проекто-закона за етажната собственост*, 13 май 2005.

Г) Членство в БСА

През отчетния период се наблюдава тенденция на засилване на интереса към членство в БСА – на свои заседания УС е приел 43 нови членове. Продължава обаче практиката за нередовно плащане на членския внос – през 2004 година с уредено членство са били 87 наши колеги, а през 2005 – 79. Аналогично е положението и при колективните членове – през 2004 година с уреден членски внос са 10 организации, а през 2005 – също толкова. Въпреки че тази ситуация създава неудобства, смятаме за целесъобразно запазването на ал. 1 на член 13 от Устава, която въвежда толеранс от 2 години за неплащане на членски внос при запазване правата на членство.

2.2. Къде не успяхме и накъде да продължим?

УС отчита, че в някои направления неговата активност не бе достатъчна и постигнатите резултати са далеч от желаните. Като поема своята отговорност за състоянието на дейността на БСА в тези области, УС смята, че през следващите години трябва да се положат специални усилия за:

1. Установяване на трайни контакти с държавни институции с цел по-активно използване потенциала на БСА при формулирането и мониторинга на провежданите политики. В тази връзка бе осъществена среща с министъра на Министерството на труда и

социалната политика, но след смяната на правителството контактите не продължиха.

2. Поддържане на по-тесни и постоянни контакти с медиите с цел: а) по-пълно и по-вярно отразяване на резултатите от социологическите изследвания; б) информиране на обществеността за позициите на БСА по ключови обществени проблеми. В тази връзка бе учредена Награда за журналистика. За съжаление, процедурата по нейното присъждане не бе осъществена.
3. Уреждане на статута на професията на социолога в националния класификатор на професиите. УС установи контакти с Министерството на труда и социалната политика и инициира създаването на работна група по тези проблеми. Смятаме обаче, че това е проблем от особена важност за цялата ни общност и той следва да ангажира усилията на по-широк кръг колеги.
4. Създаване на постоянно действащ форум за дискутиране на проблемите на образованието по социология и връзката между висшите училища и пазара на труда за социолози. Специално внимание следва да се отдели на (не)присъствието на социологията в средните училища.
5. Продължаване на усилията за реализиране на съвместни инициативи с други организации и институции. В това отношение биха били полезни всички форми на диалог с професионални асоциации в областта на социалните и хуманитарните науки.
6. Активизиране на дейността на изследователските комитети и създаване на социологически клубове поне в няколко големи градове.
7. Целенасочени инициативи за утвърждаване на най-високи професионални критерии при провеждане на социологическите

изследвания и разпространението на техните резултати в съответствие с Етическия кодекс на БСА.

3. За БСА като лична и колективна отговорност

Стивън Коул свързва неуспеха на социолозите да постигнат прогрес в развитието на социологическото знание с факта, че те – за разлика от учените в естествените науки - “стрелят по движеща се мишена – мишена, която често се променя или дори изчезва в мига, в което стрелата я достига” (Cole, 2001b: 43). Предизвикателството пред нас, социолозите от Централна и Източна Европа, е още по-голямо. Нашият обект на изследване – посттоталитарните социалистически общества - е не просто постоянно променящ се, а преживяващ радикална, безпрецедентна историческа трансформация, съпроводена от множество и трудно предвидими социални конфликти, кризи и несигурност. Това предизвикателство е и шанс, и изпитание за социологията в нашите страни. Ако тя съумее да бъде едновременно социално чувствителна, публично видима и академично релевантна, това ще повиши обществения ѝ престиж и ще я превърне в привлекателна сфера за личностна реализация. Ако обаче трансформира социалната си ангажираност в обслужване на определени идеологически и партийни интереси, ако моделира академичните си критерии в зависимост от социалната поръчка и финансова изгода рискува както научната си състоятелност, така и обществената си легитимност.

Изборът и отговорността са наши – на всеки от нас лично, но и на всички нас заедно като общност.

Затова позволете ми накрая от името на Управителния съвет да благодаря:

- най-напред на всички членове на нашата асоциация и на всички вас, които присъствате днес, и които вярвате, че БСА не е механичен сбор от индивиди, а общност, изградена на базата на споделени принципи и професионални критерии;
- на колегите, които участваха в реализирането на проектите и новите инициативи на БСА за тяхната отзивчивост и активност;
- на колективните членове на БСА за проявените от тях колегиалност, ангажираност и финансова подкрепа на дейността на БСА;
- на секретаря на БСА – Диана Ненкова – която със своята всеотдайност и професионализъм доказва, че една личност значи много.

Цитирана литература:

- Митев, П.-Е.** (1995) Българското общество, българската социология, българската социологическа асоциация. *Социологически проблеми*, 4: 120-132.
- Bauman, Z.** (1997) Universities: Old, New and Different. In: A. Smith and Fr. Webster (Eds.). *The Postmodern University? Contested Visions of Higher Education in Society*. Bristol: SRHE and Open University Press, pp. 17-26.
- Berger, P.** (2001) Sociology: A Disinvitation? In: Cole St. (Ed.) *What's Wrong with Sociology?* New Brunswick and London: Transaction Publishers, pp. 193-204.
- Cole, St.** (Ed.) (2001) *What's Wrong with Sociology?* New Brunswick and London: Transaction Publishers.
- Cole, St.** (2001a) Introduction. The Social Construction of Sociology. In: Cole, St. (Ed.) *What's Wrong with Sociology?* New Brunswick and London: Transaction Publishers, pp. 7- 36.
- Cole, St.** (2001b) Why Sociology Doesn't Make progress Like the Natural Sciences? In: Cole, St. (Ed.) *What's Wrong with Sociology?* New Brunswick and London: Transaction Publishers, pp. 7- 36.